

Teus Dekker

Teus Dekker, eigenaar van Cowporation bv, zet een open nucleusfokkerij op voor limousinvee in Nederland.

Beroep:	zakenman-fokker
Ras:	limousin
Aantal stuks:	112
Toekomst:	nucleusfokkerij

Teus Dekker wil met meer maat en breedte grenzen verleggen in het limousinras in Nederland

Extra dimensie

Op de nationale limousinkeuring te Putten zorgde Teus Dekker met zijn 'reuzen' voor verwondering in het Nederlandse limousinwereldje. De eigenaar van Cowporation zet een open nucleusfokkerij op waarin hoogtemaat en breedte een sleutelrol spelen.

Teus Dekker: 'Ik wil een unieke kernfokkerij uitbouwen.'

tekst **Guy Nantier**

Teus Dekker had zich een warmer ont-haal ingebeeld voor zijn eerste deelname aan de nationale limousinkeuring vorig jaar. In Putten kreeg de nieuwkomer met Franse importdieren naar eigen zeggen nauwelijks een welkom te horen, wel bakken verwondering én kritiek. De dieren van Dekker showden in vergelijking met hun soortgenoten immers extra hoogtemaat – tot 20 centimeter meer – en extra breedte. Zelden geziene afmetingen, zelfs in het moederland Frankrijk. Werkelijk imposant. Teus Dekker: 'Voor

de criticasters missen mijn dieren vlees-aanzet. Maar dat is relatief gezien slechts schijn. De bespierung zit er wel degelijk en voldoende aan.' Het gegeven verhinderde Dekker niet om zonder enige moeite met Urielle (v. Leo) bij de koeien en met Beke (v. Valseur) bij de oudere stieren de nationale kampioensstitels 2010 in de wacht te slepen.

Snel praktijk geleerd

Teus Dekker (47) is afkomstig uit het zakenleven. Hij is eigenaar van verschillen-

de hightechbedrijven in binnen- en buitenland en heeft zo'n 250 personeelsleden onder zijn hoede. Sinds kort is hij nog slechts voor twintig procent actief in het bedrijfsleven en ruilde hij zijn maatpak voor de boerenoverall. Een kardinale bocht van 180 graden. 'Ja, ik acteerde op hoog niveau in het zakenleven en liep fysiek dikwijls tegen de rode lijn aan, maar dat was nog te managen. Maar als een hoge boom die veel wind vangt, ging de lust er op den duur uit.' Waarom dan geen tijd doorbrengen op de

golfbaan, zoals andere zakenmensen doen, maar vee houden? 'Ik voel mij prettig in pure, originele dingen. Let op, ik weet wel iets van koeien. In Zuid-Afrika waar ik opgegroeid ben, doorliep ik de landbouwschool. En voordat ik mij aan de veehouderij waagde, liep ik zes maanden werkstage op een melkveebedrijf. Ik heb er werkelijk alles gedaan en daarmee over de dagelijkse praktijk ontzettend veel geleerd.'

Internationale veiling

In Bleskensgraaf houdt Dekker nu op een gehuurd landbouwbedrijf zo'n 112 stuks limousinfokvee, van groot tot klein. In de plannen voor een nieuwe stal te Ablasterdam is er ruimte voor 300 dieren, waarvan zo'n 40 elitezoogmoeders. De minimumexterieurescore in het veekoppel te Bleskensgraaf bedraagt momenteel 85 punten voor algemeen voorkomen. Er lopen al een vijftal excellent gepunte koeien rond, waaronder de nationale kampioene Urielle en de reservekampioene bij de vaarzen Ermance (v. Adjudant). 'Urielle is een voorbeeld van mijn ideale koe. Zo lopen er maar weinig rond, ook niet in Frankrijk.'

In het stalconcept is er ook plaats voor een vergaderruimte en een showveilinghal. Dekker vindt er geen doekjes om en zegt meteen waar het op staat met zijn nieuwe activiteit. 'Ik wil een unieke kernfokkerij uitbouwen, zowel van stieren als van koeien. En met de nafok ga ik in de nabije toekomst veilingen organiseren met een commerciële en internationale uitstraling. Weliswaar met een iets andere kwaliteit dan nu gangbaar in Nederland: geen mixte-vleestype, maar mixte-élevagedieren met vlees. Je moet een breed en hoog skelet hebben om er vlees op te kunnen afzetten.'

'Het wordt vaak makkelijk genoemd, maar hoogtemaat en breedte zijn lastiger in dieren te fokken dan bespierung', gaat Dekker verder. 'Ik hoor fokkers vaker andere en tegenstrijdiger dingen vertellen. Zo wordt ook mooi gepraat over de vleeskwaliteiten van ons ras, maar op de vorige landbouwbeurs in Parijs is het beste vlees volgens een Franse consumentenproef nog steeds van een afgemeste holstein.' Dekker geeft aan de ideale limousin te willen fokken. In zijn beleving beantwoordt het prototype stier aan een hoogtemaat van 165 tot 170 centimeter, met een levend gewicht van 1400 tot 1600 kilogram. Koeien moeten 160 tot 165 centimeter zijn met 1200 tot 1400 kilogram. Om zijn doel te bereiken schuimt Dekker binnen- en buitenland af op zoek naar de beste koeien en stieren en heeft hij er ook

De excellente Urielle is de ideale koe van Teus Dekker vanwege haar lichaamsmaten

veel geld voor over . Zo komt binnenkort de stier Valseur MN naar Nederland. Deze Senateurzoon uit een Haricotmoeder werd gefokt door Earl de la Ville es Bruyères en staat te boek als elitestier met de stamboek kwalificatie RREvs. De stier realiseert een fokwaarde van maar liefst 133 punten voor ontwikkeling in de nafok en is tegenwoordig misschien wel een van de meest populaire ki-stieren voor ontwikkeling.

Alles natuurlijk

Het true-type-discours brengt Dekker bij zijn nationale kampioensstier Beke, die hij aankocht bij de gebroeders Pimpin in Frankrijk. Beke mat 169,5 centimeter en kreeg recent van de Nederlandse stamboekinspecteur 92 punten, de hoogste score ooit gegeven voor een limousinstier in Nederland.

'Bij Beke was alles in de perfecte verhoudingen,' zegt de veehouder, 'hoogtemaat, breedte van het skelet, diepte, bespierung én karakter. Beke RJ was naar mijn mening ná stalgenoot Ciceron RJ de tweede beste stier van Frankrijk zowel in de categorie élevage, fokkerij, als in de categorie viande, vlees. Enkele uren na de exterieurkeuring is hij echter opmerkelijk gestorven. Waarschijnlijk als gevolg van een hersenbloeding, maar dat is nog in onderzoek.'

Van Beke heeft de fokker geen diepvries-sperma gewonnen, maar spijt heeft hij daar totaal niet van. Als wissel heeft Dek-

ker een prachtige zoon van Beke in opfok. 'Sperma winnen doe ik niet, net zomin als ki en et', zegt Dekker. 'Ik weet best dat er kopers zouden zijn voor sperma of embryo's afkomstig van mijn topdieren. Maar het is voor mij een principieel punt. Het moet beantwoorden aan de schepping.' Ook in de verkoop van fokvee is de fokker ronduit principieel. 'Zakendoen hoeven ze mij niet te leren. Topdieren gaan hier weg voor Franse topprijzen. Ik doe geen concessies.'

Een 'alles kan'-ras

Waarom die ambities met uitgerekend het limousinras? Dekker: 'Het liefst zouden we natuurlijk allemaal de slaggers achternalopen en dikbillen gaan houden. Maar de publieke opinie in Nederland laat dit niet toe. Kijk maar naar de dierenpolitie. Die gaat over tot de werving van maar liefst vijfhonderd medewerkers.' Zelf is de fokker trouwens ook geen voorstander van het dikbiltype. 'Het is ook principieel. Een dier moet in mijn ogen zelfredzaam zijn tot op zekere hoogte.' Die zelfredzaamheid was een van de criteria die Dekker hanteerde om zijn raskeuze te bepalen. 'In Zuid-Afrika was de bonsmara mijn type koe. Rood gekleurd en harmonisch gebouwd. Ik houd niet zo van witte koeien. Ik zocht tevens naar een karaktervol en zelfredzaam ras, een ras dat alles kan en waar ik als niet-landbouwerszoon mee uit de weg kan.' |

Veel aandacht voor koecomfort in de huidige stal